

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 27 Ianuarie, 1888.

Suntem strămtorați politicesce cum rar se mai întemplă unui popor, care preinde se fie considerat și el de factor în viața publică a statului.

Ne-am restrîns deci la ale noastre, și fiind că până acuma instrucțiunea poporului este lăsată în mâinile noastre, cea mai bună parte din inima noastră o am pus în serviciul instrucțiunii publice a poporului nostru.

Am avut și avem încă greutăți, cari mult ne împedecă în bunele noastre intențiuni de a ridica instrucțiunea la nivelul culturai moderne din alte state.

Nesciința poporului, ajutată în multe cazuri și de rîința oamenilor, cari nu se bucură de progresul nostru; sîrăcia cea mare, care a stors aproape și mîduva din oasele țeranilor noștri; nenorocitul sistem politic, condus aproape exclusiv de fatalul curent al maghiarizării: toate acestea ne au stat, și ne stau încă în cale. Dacă voim se dăm înainte trebuie se căutăm a delătura aceste pedeci cu precauțiune, mai pe sus de toate cu duchul blîndețelor, ca se nu provocăm și mai mari rele, de cum sunt cele de astăzi, cari cel puțin cu precauțiune pot fi paralizate.

Cu acestea am avut se ne luptăm până acuma, și am avut mîngăierea, că cu toate acestea pedeci, totuși am dat înainte, și astăzi ne putem fîli cu succesele cîștigate între asemenea grele împregiurări.

Până mai eri alaltăeri întregă sarcina instrucțiunii publice cădea asupra bisericilor românesce, și cine va scrie la timpul seu istoria contimporană dela 1850 încoace, acela cu litere de aur va eternisa nisuințele bisericilor române pentru progresul nostru în cultură căci în adevăr omul, care nu se ocupă ex professo cu afacerile instrucțiunii, n'are nici pre departe ideie clară despre greutățile, cu care a avut și are a se lupta biserica pentru susținerea scoalelor confesionale în stare corespunzătoare.

În timpul din urmă a venit și societatea în ajutorul bisericilor. Vre o câțiva oameni cu inimă pentru popor au sciut vorbi la inima românului simțitoriu, și în timp relativ scurt s'a înființat aici în Sibiu o scoală de fete cu internat, la care cu drag privia fie-care suflet românesc, căci vedea făcut un bun început. Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român prin înființarea acestei scoale a umplut o lacună de mult simțită, căci până acuma femeia română și primia instrucțiunea în institute străine limbei sale, străine datinelor, străine religiunii sale, în cele din urmă

neamice vocațiunii, care așteaptă pe femeia română în societate ca mamă și ca soție.

Bucuria noastră în fața acestui fapt împlinit trebui să fie sfîșiată prin ivirea de nouă pedeci în cursul regulat al instrucțiunii publice la noi, pedeci puse de oamenii noștri, cari ar fi chemați să lucre și ei la delăturarea celor esistente, dacă cred, că este de lipsă să conlucre și ei la ridicarea poporului nostru prin scoală.

În un tractat despre organizarea scoalelor de fete ungueresce, directoara scoalei superioare de fete din Cluș, dna Antonina de Gerando, dă o clară icoană despre starea scoalelor de acest ram în celelalte state ale Europei, și spune cum ar fi să se organizeze cele din Ungaria. În reflecșiunile sale asupra acestui studiu domnul Barițiu, după cum am vădut în numărul precedent al ziarului nostru, revine la rîul, de care vorbim noi, și cu drept cuvînt observă, că dacă la alte popoare s'ar fi făcut ceea ce unii oameni a făcut cu scoala noastră de fete în toamna acestui an scolariu, și cu comitetul Asociațiunii, publicul cel mare ar fi strigat: acum scim cine sunt neamicii scoalei noastre.

Domnul Barițiu a vorbit din inima tuturor românilor, cari se interesează de binele poporului, și nu au în vedere numai interesul lor particular.

Acei oameni, cari au făcut atîta gâlceavă cu inchipuita crîșă în scoala de fete a Asociațiunii transilvane, puțin creșmînt vor mai întimpina la publicul cu judecată sănătoasă și acuma, când în urma observărilor domnului Barițiu voesc se prezenteze crîșă și mai și, susținînd, că și corpul didactic a demisionat: și adecă noul director, dl S Albin, a declarat, că nu poate continua lucrarea în condițiunile, ce i s'au creat, s'a retras dl Sabin Barcian, și dl Enea Hodoș încă și-a dat demisiunea „motivată.”

Aceste demisionări — afară de faptele retragere a domnului Sabin Barcian, se prezentează ca și când ele ar fi date pentru sfîșitul anului scolariu, și ca și când acești învățatori ar fi fost întăriți definitiv la aceste posturi, așa dară rîmânerea lor atîrnă numai dela a lor voie, pe când după cum suntem noi informați, nu tocmai asta este starea faptică a lucrului. Învățătorii dela scoala de fete, la aplicarea lor nici unul n'au avut cualificațiunea prescrișă de articolul de lege XXXVIII: din 1868 § 103. În lipsa acestei cualificațiuni deci comitetul Asociațiunii transilvane i-a instituit în mod provisoriu, și învățătorii în termen de 2 ani de zile aveau să facă esamenenele prescrișe, să și procure diploma, și apoi avea comitetul să decidă, dacă prevede pe învățatori cu decret definitiv.

După informațiunile noastre comitetul Asociațiunii până acuma nu s'a pronunțat, căci nu se putea pronunța asupra instituirii definitive a domnilor învățatori. Urmarea este, că acestia nu puteau dice: dimisionez din oficiul meu de învățatoriu, ci cu finea anului aveau să ceară întărire definitivă, căci numai așa mai puteau funcționa în sensul legii de instrucțiune. Este deci dreptul comitetului să dică: escriu cu finea anului concurs pentru posturile de învățatori, sau provîd cu decrete definitive pe foștii învățatori provisorii.

Acestea sunt bine cunoscute și neamicilor scoalei noastre de fete, le convine însă să prezenteze scoala ca pe un rîu, de care fuge tot omul, care vrea să facă treabă bună — cu vorbele lor vorbind.

Folosul practic al întregii afaceri este, după cum foarte bine a observat domnul Barițiu, că publicului român i-s'au deschis ochii, vede, cine sunt amicii scoalei; asemenea sau deschis ochii comitetului Asociațiunii, și și va pune oameni la scoală, iubitori de disciplină.

Revista politică.

De multă vreme vorbește presa despre o vorbire, ce avea să o țină cancelariul german, principele de Bismarck în parlamentul Germaniei și de multă vreme lumea și ațintise ochii spre Berlin și aștepta cu mare încordare declarațiunile marelui diplomat, căci promisese însuși, că va da oare și cari lămuriri asupra situațiunii.

În 6 Faur, când se anunță deschiderea parlamentului, indesusiala publicului era neobicinuită, la ordinea zilei era legea de împrumut pentru scopurile militare. Principele Bismarck se ridică să vorbească, ear în sală urmă o tăcere perfectă, încât fie-care cuvînt al cancelariului a străbătut urechia ascultătorilor. Dacă iau ați cuvîntul, începu principele, ca să vorbesc la desbaterile proiectului de împrumut militar, nu o fac pentru ca să recomînd primirea proiectului, despre primirea proiectului nu dubitez, voi vorbi însă în general despre situațiunea generală a Europei atît pentru a da lămuriri civilor Germaniei, cît și străinătății.

Dacă ar tăcé, continuă el, situațiunea ar fi aprețuită într'un mod mai pesimistic; s'ar putea mîrgini, la ceea ce a țis încă de ani, d'atunci situațiunea s'a schimbat mai mult spre bine decît spre rîu. În Franția după un president iubitoriu de pace a urmat tot un bărbat al păcei, și d'aici se poate deduce, că în Franția se va continua încă

FOIȚA.

Pisica la tîrg.

— Intîmplare adevărată. —

Ca pre multe locuri, așa se întemplă și în Sătul-nou, unde dacă un țeran nu și poate vinde în sat o găină cu preț mai mare de 25 de cr., în ziua următoare prinde caii la trăsura, ia găina și se duce cale de două oare până în Panciova, unde își vinde găina cu 30 cr. adecă cu dobîndă de 5 cr., apoi e mare bucuria țeranului dobînda avută, tot la ea îi stă mîntea, dar la aceea, că a perdut o țî de lucru și a bătut caii încolo și încoace aproape patru oare, nici nu gîndesce. Se bucură, că a căștigat câți-va cruceri în oraș și nici că i pasă că a perdut poate câțiva floreni acasă.

Apoi când se mai întemplă se mai dea și preste un posnaș din oraș, trebuie să mai rabde și câte o păcălitură. Un cas ca cest din urmă vreu se po vestesc aici.

Un oare-care țeran din comuna X aproape de Panciova, se duse la acest oraș, cu un purcel de vîndare. Aștepta multă vreme cu purcelul în sac, până ce abia se ivi un cumpărătoriu în persoana cea cîștită a lui Sava Mondșain, vestit birtaș în Panciova.

Inima țeranului începu a bate mai cu curagiu, când se apropie Sava Mondșain de el și întrebă de prețul purcelului. Ori cât va costa, țise birtașul, îl voi cumpăra, vină cu mine și mi-l adă acasă.

Mergea omul nostru cu sacul pe spate preste celea strade din Panciova și după multe cotituri și încungiurări ajunse la birtul cel vestit a lui Sava Mondșain. După ce intră în curte îi spuse Sava Mondșain, să lase sacul cu purcelul într'o chilie laterală și să între în birt, unde va căpeta un ciocan de rachiu de cîste și banii pentru purcel. Țeranul lăsă sacul cu purcelul în chilie și se duse în birt, dar abia făcuse câteva înghițituri din rachiu și se ivi birtașul cu purcelul în sac, spunînd țeranului că se ierte, dar purcelul nu-l poate cumpăra, căci e prea slab, însă pentru osteneală îi lasă ciocanul de rachiu. Ce să facă țeranul, vrînd nevrînd, trebui să primească sacul cu purcelul și se duse îndrîpt la piață cu nădejde, că se va afla alt cumpărătoriu mai sfînt la vorbă ca Sava Mondșain.

Piața era încă plină de lume și omul nostru nu trebui să aștepte atîta, căci nu preste multă vreme se apropie de el o damă elegantă, însoțită de servitoarea sa, care întrebă pe țeran că ce are în sac? Țeranul îi spuse, că un purcel și începu ai lăuda însușirile purcelului așa de tare, încât doamnei i se mări peste măsură pofta de friptură de purcel începu a se tîrgui, rugînd pe țeran să deslege sacul ca

se vadă, cât e de mare purcelul. Abia începu țeranul a deslega sacul și bidigania din el sări în sus ca de un stîngin, apoi o luă la fugă printre oameni cu o codă lungă sbîrlită, cum nu au purcei; dar cum naiba se aibă purcelul coadă lungă și să facă sărituri în sus de un stîngin, când toată lumea din tîrg, a vădut că din sacul țeranului a sărit o pisică mare cum se vîd pe la celea birturi din lume și din țeară. Toți, cari erau împregiurul țeranului începură a ride de părea că nu i-ar fi putut oprî nici cu poliția, abia într'un tîrziu începură unii a ispiți pe țeran, că de când poartă el neguțătorie cu pisici? Toți făceau glume din purcelul țeranului, ba unul se duse și la doamna cumpărătoare și îi gratulă, că nu a reușit a cumpăra purcelul, care de bună seamă e pricoliciu și s'a prefăcut în pisică.

Numai țeranul nostru sta uimit și necăjit, sciind bine acum, că în chilia lui Sava Mondșain i-s'a prefăcut purcelul pisică.

Dela întemplarea aceasta țeranii, cari duc purcei de vîndare în piața Panciovei, ghiontănesc neîntrerupt purcei în sac ca se giuțe și se nu creadă lumea din tîrg, că au pisici în sac, dar aceasta manoperă acum n'ar mai fi de lipsă, căci Sava Mondșain de mult s'a dus cu scînduri pe ceea lume și abia și mai aduc aminte de acest Til Buhoglină.

P. Stoica.

tot o politică pacinică. El crede, că poate constata, pentru a liniști opiniunea publică, cumcă aspectele din spre Franța sunt mai puțin de natură explozivă și sunt mai pacifice decât înainte cu un an. Și în Rusia, crede, că situațiunea e tot aceeași ca în anii trecuți. Disese atunci: Numai începe nici o îndoială despre amicitia noastră cu Rusia, și nu ne temem de nici un atac din partea ei. De aceeași părere este încă și astăzi. Opiniunea, că situațiunea are o altă înfățișare se bazează parte pe tonul presei rusești, parte pe dislocările de trupe rusești. Pentru el însă presa este o „imprimărie cu negru”, atât cea rusească cât și cea franceză.

Nu există nici un motiv de a accepta, că după fie-care articol se află o persoană de mare influență. În Rusia presa n'are nici măcar influența aceea, ce o are în Franța, ea vorbește, după cum îi convine, fără ca regimul să influențeze. Din convorbirea cu țarul a esperiat, că Alecsandru nu plănușe nici un război agresiv, presei nu-i crede, țarului însă da. În ceea ce privește concentrările de trupe la granițe s'ar părea, că ele se fac cu scopul d'a face invasiune în țările vecine nepregătite de război. Asta însă nu o poate crede. Aceasta nu zace în caracterul monarhului rusești și s'ar contrădice sentimentelor exprimate. Și nu e nici un scop evident și nici un motiv pentru un astfel de atac. E convins, că chiar de ar izbucni în Franța o influență explozivă, nu va urma un război rusești, din potrivă însă, după un război rusești de sigur va urma unul francez. Dacă s'ar întreba însă cineva, pentru ce se fac acum dislocările de trupe, în momentul acesta n'ar putea da deslușiri, poate nici ambasada rusească. Presupune însă, că Rusia crede, că în cea mai apropiată criză europeană cuvântul ei în Aereopag va câștiga cu atât mai mult, cu cât va fi mai tare în forțe militare în imperiul ei vestic. Aceasta părere a predominat de multe ori pe Rusia, așa dar intențiunea, că va năvăli asupra noastră, nu trebuie căutată în dislocările de trupe.

E posibil, că Rusia asteaptă după criza orientală și intenționează a pune în cumpănă un cuvânt greu la rezolvarea ei. Când se va ivi earăși această criză, nu se știe, dar ea a intrat în spațiu așa de lungi, încât nu se poate crede, că se va ivi înaintea anului 1899; nu e dar nici un motiv de a vedea mai negru în viitorul nostru ca până acum. Dacă ar izbucni războiul ar fi poate cel orientat, l'a acesta deocamdată însă nu suntem datorii a lua parte în prima linie. Noi putem astepta, ca statele mai interesate în Orient să se împace ori să se războiască. Proiectul militar nu condiționează dela situațiunea actuală, ci se debate asupra lui pentru ca se rămână durabil. Încă în multe rânduri a fost prusianul pus în fața războiului. În anul 1857 l'a trimis regele la Paris, ca să negocieze cu Napoleon al III despre intrarea trupelor prusiene, aceea ar fi trebuit de sigur se ducă la dezvoltări serioase, și dacă pacea dela Villafranca nu s'ar fi încheiat așa de curând, fără îndoială l'am fi nimicit. În anul 1863 i-au făcut cele mai vehemente impunitări ambasadorii Franței și al Angliei pentru că ținea cu atâta îndărătnicie la Rusia și aceste scene s'au repetat și în casa deputaților prusieni. În țară și în străinătate nici nu s'a putut face idee despre loialitatea și datorința ministrului și principelui german pentru susținerea păcii. Din anii 1867 până în 1870 apăsa necurmat greutatea pericolului de război pe umerii noștri, ș'am dis de multe ori mai bine să izbucnească decât se o mai suportăm. Mai bine am așteptat, până ce ni s'a declarat, și noi am fost cei atacați. Abia s'a isprăvit marele război din 1870 și lumea se întreba: Când mai urmează un nou război? Numai congresul din Berlin zădărnici conflagrațiunea europeană! Cancelariul a fost viu aplaudat.

Vorbirea aceasta a cancelariului a nimicit toate afirmațiunile presei, care nu vedea în publicarea tractatului de alianță austro-german decât un ultimăt la adresa Rusiei. Publicarea tractatului nu însemnează nici o amenințare și nici un ultimăt, deoarece textul lui a fost înainte cunoscut guvernului rusești, căci din partea Germaniei s'a privit de un act de loialitate, ca să l'facă încă de timpuriu cunoscut și acestuia.

Ca privire la Bulgaria însuși principele de Bismarck s'a exprimat, că va sprijini pe Rusia, dacă cestiunea bulgară se va căuta să se rezolve pe calea diplomatică. Ea nu reclamă un război european, deoarece influența covârșitoare în Bulgaria trebuie să i-se recunoască Rusiei. Noi germanii, a dis principele, nu ne temem de alt cineva pe această lume decât numai de D-șeu! Dar tocmai aceasta ne face a iubi susținerea păcii.

De alt-cum și ministrul de externe, contele Kálnoky, după cum se scrie din Viena, încă a în-cunoscut pe ambasadorul Lobanoff, că se va publica tractatul; ear acest ambasador s'a exprimat, că nu are a reflecta nimica în ceea-ce privește publicarea lui.

Foile rusești apreiând publicarea tractatului, fac o discuție de tot liniștită și recunosc, că atât guvernul austro-ungar cât și mai cu seamă cel german sunt conduse de ideea, ca să se mențină pacea. Argumentele, cu cari foile germane motivează publicarea au produs bune impresii în cercurile diplomatice rusești, numai tonul aspru al foilor austro-ungare, cari neconțin văd în Rusia un vrășmaș de moarte și o prezentează ca pe un stat periculos, în contra căruia să se ia cât mai îngrabă măsuri excepționale, produce rele efecte în cercurile conducătoare. Rusia nu trebuie astfel privită, ea deși vede că tractatul de alianță nutrește intențiuni o-puse politice rusești, totuși l'privesce în liniște.

Invățământul industriilor de casă.

(O întreprindere laudabilă, care merită să fie spriginită și imitată. — Insemnătatea industriilor de casă. — Necesitatea de a se introduce învățământul industriilor de casă în școala poporală.)

(Începere.)

Părinții, cari partea cea mai mare nu sunt destoinici a se pătrunde de valoarea școlii și a învățătorei, vor avea ocașiune a vedea zilnic pe băieții lor propășind în învățături practice, ce ei le înțeleg, și se vor simți îndemnați a prețui școala mai mult, își vor trimite copiii mai cu zel la școală, ca să nu fie lipsiți de o meserie, al căror câștig bănos e mai aproape de mîntea lor sănătoasă.

Copiii înșiși, chiar și cei mai slăbuți de pricepere, vor îndrăgi școala, care până aci le era urită, știind, că acolo învață nu numai lucruri, ce-i lasă adeseori indiferenți, ci și de acelea, a căror învățatură le face petrecere, plăcere și bucurie; vor simți bucuria și plăcerea, ce o au la felurile lor jucării. Căci în sfârșit și industriile arătate pentru ei tot jucării sunt, numai jucării folositoare.

Cu câtă plăcere se vor apuca ei de lucru!

Cât de mare va fi bucuria lor, vădînd în fie-ce și, cum înaintează în industria, ce o învață!

Inima le va sălta de bucurie, când vor reuși să facă cu mîinile lor un coșuleț sau o pălărie de paie.

Fie-ce succes va duplica interesul și pofta lor de lucru. Și din copiii adese-ori nepăsători, neînțelegători, din nisce băieți trândavi la gândire și la lucru, vom reuși astfel să scoatem nisce băieți vioi, îndemnatoci, cari prin munca mîinilor lor se-și poată croi viitorul lor.

Ba se vor întempla poate și casuri, că din un copil, care mai nainte n'avea nici o poftă la munca spirituală, de exemplu la gramatică, la socoteli sau la alte obiecte de învățământ, tocmai prin reușita lui în industriile, ce le învață și în care vede, că face progres, va deveni scolar bun, cu tragere de inimă la învățatură.

Căci mare este puterea succesului.

Un singur succes în vre-o întreprindere a făcut adeseori minuni.

Istoria civilizațiunei omenești ne e martoră în privirea acestui adevăr, ilustrându-l cu sute de exemple.

Dar și din alt punct de vedere aflăm motive a ne pronunța pentru introducerea acestui ram de învățământ în școlile noastre primare.

E un adevăr psihologic constat, că variațiunea desfășează sufletul, eară uniformitatea îl obosese și l'ângezesce.

Așa este întocmită firea sufletului omenești.

Îi place omului să aibă o viață variată.

Și această variație îi place lui să o vadă în natură; îi place să o observe în viața spirituală.

O regiune uniformă, o conversație tot despre un lucru, o scriere s'eracă de forme variate, lasă un gol în sufletul omului și-l face indiferent.

Din contră o regiune pitorească, o conversație despre feliurite lucruri picante, o scriere bogată de idei și de forme variate produce farmec în sufletul omului, îl învioșază și l'înveselesce.

Ei bine, o astfel de variație s'ar produce în sufletul scolarilor prin învățământul din cestiune, în tocmai cum e variațiunea, ce li-o fac exercițiile gimnastice, desenul, sau o excursiune pe un timp frumos în aer liber; tot lucruri, ce sunt în perfectă armonie cu pretențiile pedagogiei moderne.

Și în sfârșit, de vom considera, că industriile sunt un factor eminent al bogăției națiunilor; că din industriași cu deosebire se compune clasa lor cea mai puternică; că din nefericire tocmai acest ram de viață a rămas negles și urgisit la noi românii, și că numai școala poate să facă pe poporul nostru românesc a se pătrunde de noue idei în privirea apreierei adevăratei valori a industriilor, — vom înțeleg deplin importanța introducerii învățământului de industrie de casă în toate școlile noastre populare, și vom căuta cu tot deadinsul să încurajăm și să sprijinim după merit zelul tuturor acelor învățători, cari, cu jertfirea intereselor lor particulare, înfăcărăți pentru înalta lor chemare să străduesc din răpăduri a face pe poporul lor părtaş de o viață mai bună spirituală și materială.

Și în fruntea tuturor, credem, sunt chemate autoritățile noastre supreme, consistoriile, sinoadele diecesane și congresul național a interveni cu votul lor influent în cestiunea, ce ne ocupă, dispunînd a se da premii învățătorilor, cari a escelat prin progresele obținute la cursurile lor de industrie de casă și a se înființa astfel de cursuri la toate școlile pedagogice (normale.)

Când se va face aceasta, cestiunea industriilor de casă a trecut de sigur din domeniul dorințelor în al faptelor complinite.

Ioan Popea.

Apel!

Este un adevăr recunoscut de toți, că un popor fără industrie și comerț dezvoltat, nu este în stare a face pași serioși spre civilizațiune.

Poporul nostru convingîndu-se despre acest adevăr, în periodul cel scurt dela deșeptarea sa a și început a pune temelile dezvoltării sale industriale și comerciale.

Pentru a obține însă pe acest teren rezultate satisfăcătoare, dezvoltarea trebuie să fie progresivă și omnilaterală.

Purcedînd dela aceste adevăruri stabilite de știința națională-economică și convingîndu-ne după o serioasă cumpănire a impregiurărilor locale, că aci în Orăștie există condițiile necesare pentru întemeierea industriei tipografice: noi subsemnații am luat asupra noastră misiunea a înființa în Orăștie un

Institut tipografic

pe acții, corăspundătoriu recerșitelor de astăzi.

Spre a realiza acest scop, Ve invităm prin aceasta a concurge și D voastră cu subscripțiuni cât mai numeroase la întemeierea acestei societăți pe acții.

Societatea se va înființa pe timp nedeterminat, cu un capital social de 5000 fl., care se va realiza prin emisiunea a 200 acții câte de 25 fl.

La subscriere se vor plăti 10 %/o, adică 2 fl 50 cr. de acție și 50 cr. tacsă de înscriere, ear restul se va solvi succesive și în modul ce-l va statorî direcțiunea institutului proiectat.

Fundatorii nu-și rezervă nici un drept față de institutul, ce-l voiesc a l'înființa.

Subscrierile se fac la domni: Dr. Ioan Mihu, avocat; Samuil Pop, avocat; Dr. Stefan Erdelyi, medic, Ioan Mihaiu cassariu, George Baci, comerciant; Aurel P. Barcian, contabil toți din Orăștie; Laurian Bercian, notar în Romos, Petru Beleiu notar în Căstău, Dumitru Iosif, notar în Beriu, Avram Mihailă, preot în Romoșel; Ioan Botean, preot în Bințiși; Dumitru Iancu preot în Turdaș; Teodor Crișan, preot în Cujir; George Lucaciu, notar în Bobâlna și Simeon Filimon, preot în Varmaga, cari sunt autorizați sub răspunderea solidară a subsemnaților a încasa rata primă de 2 fl. 50 cr. precum și tacsă de înscriere de 50 cr.

Subscrierile se vor închea la 18 Februarie 1888 st. n.

Orăștie, 1 Februarie, 1888 st. n.

Dr. Ioan Mihu, m. p. Samuil Pop, m. p. Dr. Stefan Erdelyi, m. p. Ioan Mihaiu, m. p. George Baci, m. p. Aurel P. Barcian, m. p. Nicolae Popovici, m. p. Iustin Moldovan, m. p. Ioan Lăzăroiu, m. p. Simeon Corvin, m. p. Toma Haneșiu, m. p. Georgiu Joandrea, m. p.

Varietăți.

* (Curtea regală.) După cum se scrie, curtea regală pleacă astăzi, Joi, din Viena la Budapesta. Aici va petrece două săptămâni și în 13 Faur se va arangia în castelul din Buda un bal de curte.

* (Principele de coroană în Pesta.) Sâmbătă, va avea loc în Hofburg ul din Budapesta, o ședință sub presiunea Alteței Sale, compusă din 14 membrii din comitetul de redactare și supraveghere al opului intitulat: „Die österreichisch ungarische Monarchie in Wort und Bild.” Ca la 40 membri cari au luat parte activă la lucrarea amintitului op, pe Duminecă în 12 Februarie n. sunt invitați la un dineu de Alteța Sa în hotelul „Königin von England.”

* (Profesor ordinar de filologie română.) Cunoscutul filoromân, Dr. Urban Jarnik, a fost numit la universitatea din Praga profesor ordinar de filologia română.

* (Invitare) la petrecerea cu joc, ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari” din Seliște la 2/14 Februarie 1888 în sala școlii române din loc. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Întrare de familie 1 fl. de persoană 50 cr. Oferte marimonioase se primesc cu mulțămîntă și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiator.

* (Cas de moarte.) După cum auzim, parochul din Sas-Sebes, Nicolae Lazar, după un morb scurt în etate înaintată a repausat.

* (Atentat contra principelui bulgar Ferdinand.) O telegramă din Belgrad aduce știrea, că numai întemplantarea a adus cu sine, de a scăpat de moarte principele Bulgariei. În călătoria sa prin Rumelia ostică la Kane complotistii au rupt șinele căii ferate, și numai prin aceea a scăpat de moartea sigură, că mașinistul a observat pericolul din

bun timp și i-a succes a oprî trenul până a nu a-junge jos de pe șine.

Atentatorii nu sunt încă cunoscuți.

* (Alegere de deputat dietal). In cercul Caransebeșului cu mare entuziasm s'a ales de deputat dietal dl protopresbiter al Orșovei, Mihail Popoviciu.

* (Strămutarea episcopiei gr. cath. din Gherla la Deș.) Representanța orașului Deș a decis cu 23 contra 12 voturi, ca teritoriul de 10 jugere de lângă Someș să l doneze episcopiei gr. cath. din Gherla, dacă aceasta se va muta la Deș.

* Societatea pentru sprijinirea Ciangăilor și a ținut adunarea sa generală. Din raportul cassariului se vede, că aceasta societate dispune de o avere de 26 mii fl. in obligațiuni și 852 fl. in bani gata. Ca tace dela membrii și ajutoare a încurs 1074 fl. 45 cr.

* (Starceviți dejudecat.) Cunoscutul inscenătoriu al ședințelor turbulente din dieta Croației, a fost dejudecat pentru înșelătorie și in a treia instanță la 2 ani închisoare grea.

* (Mare concurență internațională de industrie și științe, Brüssel 18-8) Comitetul executiv al expoziției generale din Brüssel a rezervat unei căpetenii din seminția Păhuinilor din centrul Africii, prin mijlocirea unor mari comercianți belgiani de pe litoralul african, un teren de 1880 Q. M. in locul pentru expoziție, pe care teren fi și ficele acestui continent se vor înfățișa in toată forma lor primitivă. Fiind-că aceasta se minție din Africa centrală prima dată calcă pământul continentului cel mai vechiu in cultură, fără in doială, că aceia nu numai că vor dobândi un mare succes, dar totodată oferă și un deosebit interes pentru etnologi. Descrierile călătorilor africani, cari au cutrerat țara „Gabon” pun mare pond pe sosirea locuitorilor primitivi ai acestei țeri. După inchiderea expoziției din Brüssel, acei Păhuini vor fi duși și la expoziția cea mare din Paris.

* (Caprițiile timpului.) In „G. T.” cetim, că in Chezdi Oșorheiu a tunat și a fulgerat in ziua de 19/31 Ianuarie. A doaua și a ploaie deasă.

* (Starea sēmēnăturilor.) După rapoartele oficioase primite de ministerul de agricultură până in 31 Ianuarie, starea sēmēnăturilor de toamnă e de tot favorabilă. Ce-i drept gerul in anul acesta a fost de tot aspru, dar s'a făcut cercetări și s'a aflat, că zăpada groasă ce acoperise holdele, n'a îngăduit gerului să facă pagube. Numai in unele părți ale Ardealului se dă cu socoteala, că vor suferi holdele, din cauza topirei zăpezii și a frigului, ce a urmat. Mai mult simțită e lipsa de fēn.

* (De frică cânt pe nimica.) Așa o a pățit un biet țigan din Sepsî Sângiorgiu, care mergând cătră casă se întâlnește cu un lup. Țiganul fricos dela fire cum e, in desperarea sa, că acum de vine prada acestui selbatic, sciind, că musica genează auzul lupului, începu a cânta cu trîmbița, dar lupul i secunda prin un urlet teribil și-l însoți pe țigan până într'o depărtare oarecare, n'incetând din urlet. Țiganul a scăpat in pace, dar din trîmbița nu încetă nici după ce a ajuns in oraș.

* (O serbare la ființa supremă.) Intr'o zi, la palatul seu de azur, sub bolta instelată, Ființa supremă dase o mare serbare tuturor virtuților; însă numai virtuțile de secul femeiesc erau invitate, cele de secul bărbătesc, foarte puține la număr, nu erau admise. Se înțelege, că toate veniseră la adunare, cele mari și cele mici. Virtuțile cele mici erau mai drăgălașe, mai plăcute și mai amabile decât cele mari, cu un aer mai sever; dar toate erau foarte mulțamite, foarte bine dispuse și petreceau între dēnsele cu o mare afabilitate și in chipul cel mai plăcut, precum se cuvine unor persoane erudite și atât de strēns legate între ele. Dar in această adunare aleasă președinta, sau „Lady Patroness” a ceriului băgă de seamă, că două domnișoare păreau a nu se cunoaște de loc, atât de străine se uitau una la alta. Președinta se apropiă dar de una din ele, o luă de mână și o duse in fața celeilalte: „Binefacerea”, dīse prezentând-o. Apoi reprezentând pe cealaltă, adăugă: „Recunoștința”. Ambele virtuți fură cam zăpăcite și foarte surprinse, căci dela creațiunea lumii — este cam mult timp d'atunci — ele nu se întâlniseră niciodată până acum. Sē sperăm, că după ce au făcut acum cunoscință, se vor întâlni mai des in viitor. (Ivan Turgenjef)

* (Espedițiunea lui Stanley.) Mackenzie, secretarul misiunii pentru ajutorul expediției lui Stanley scrie diarului „Times”, că cu toate că aceasta misiune spera să primească de mult sciri dela Stanley despre sosirea lui la Emin Pașa, nu are nici o grijă despre soarta lui și a majorului Bastelot, care a rămas in urmă pe riul Arovini.

Comisiunea speră, că va primi sciri pe la sfērsitul lunii Februarie pe coasta orientală a Africii.

Aceasta întârziere a sosirii scirilor din partea lui Stanley se atribuie capriciilor indigenilor, cari fac pe curierii in acele locuri.

* (Secretul împăratului.) Bavaria e țeara poesiei și a legendei. Vigoarea estra-ordinară cu care împăratul poartă marea lui vērștă a dat nascerē unei legende, care găsesce temeiu printre populațiunea de țeară. După legenda aceasta, lungimea vieții împăratului este datorită unui filtru misterios, al cărui secret il are numai împăratul. Cine i l'a dat? Cine i l'a indicat? Eacă aceea ce nu se scie. Se scie numai, că acel filtru este un fel de spirituos, care dacă nu dă inmortalitatea, prelungește viața intr'un mod estraordinar și care a dat suveranului puterile intelectuale și fizice pentru a mai ține mult timp încă in mânele sale frānele statului.

Legenda, pe care țērāni ș'o spun unii altora in mod misterios, adaogă, că împăratul a bine voit să cedeze câte va picături din filtrul miraculos mareșalului de Moltke și principelui de Bismarck, cea ce esplică asemenea marea vērștă, la care au ajuns acești doi oameni mari, mai ales cel dintāiu. Dar, lucru curios, împăratul a refuzat de a da o picătură fiului seu, căci se teme, că principele imperial odată impunit, se nu voiască a sili pe tatăl seu se abdică. Mai mulți suverani au scris împăratului și l'au rugat a le spune și lor fericitul secret, dar împăratul e hotărît a nu l' spune nimenui.

Țarul, in particular, l'a rugat de a l' trāmite o picătură sau două din beutura supranaturală. Împăratul Germaniei a rămas surd la rugăciunile suveranului rus, și din cauza refuzului acesta s'a iscat conflictul dintre Germania și Rusia.

* (Corpul unei vaci bune de lapte.) O foaie din Anglia, scrie că după esperiențele făcute de cei mai mari lāptari, o vacă bună de lapte trebuie să aibă un corp, așa că, lungimea vacii de la cap până la începutul cozii să fie de patru or atāt de mare ca lungimea capului! Foalele vacii, când nu e de a fāta, să fie asemenea de patru ori atāt de gros ca capul. Ugerul in fine are eară să fie atāt de mare ca capul! Capul unei vaci mijlocie să nu fie mai scurt decât de 21 de țoli (55 centimetri).

Bibliografie.

„Școala modernă și Principiul național” introducțiune la organizarea învățământului național, este titlul unei broșuri, lucrată de dl prof. Ioan Nicolescu, licențiat in litere și filosofie.

Aprețind cuprinsul instructiv al acestei broșuri pe terenul didactic, nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă scolară și a celor ce se ocupă cu instrucțiunea

Dl Nicolescu fiind — încât scim noi — și cleric absolut al arhidiecesei noastre, ne face onoare și ca atare.

„George Lazar”, revistă pentru educațiune și instrucțiune, Bērlad, Nr. 10 are următorul sumariu: Pregătirea învățătorilor sătesci. Tipul unor cărți. Cāntece poporane de pe valea Someșului. Psihologia ca știință fundamentală a pedagogiei științifice. Aprozzeria. Bibliografie Daré de seamă.

„Preotul român”, diar bisericesc, scolastic și literar. Gherla, Nr. 2 cuprinde: D-leasca liturgie a lui Ioan Crisostom, urmare. Pre intipuirea numărului de 12 a ss. Apostoli, (fine). Predică pe Dumineca I a apostului mare. Agrāire la cununie. Cuvēntare funebrală. Cateheza despre ispitirea lui Iisus Christos. Predică pe Dumineca fiului rātăcit. Din istoria despărțirii bisericii orientale de cea apuseană. Recensiune. Varietăți.

Din esperiințele și datorințele mele preoțesci in biserica greco-orientală.

(Urmare.)

Pe lângă fie-care episcopie s'a înființat și câte un seminar, cu curs de 2, 3 sau 4 ani, unde se cresc fiitorii preoți. Asta însă este numai in dauna științii teologice, căci fiind episcopiile multe lipsite de mijloace materiale, nu și pot căștiga un corp didactic, carele să corēspundă recerințelor chemărei lui, așa încât deși se predau studii teologice, dară in nici unul nu se aprofundează, încât clericul, când ese din clerică dă preste multe lucruri, pe cari nu și le poate esplica din cunoscințele căștigate; nu scie cum e stilul bizantin, care e pictura orientală, ba chiar nici toate cuvintele, câte obvin in liturgier încă nu-i sunt cunoscute. Așa e p. e. și cuvēntul alliluia! Cāți sunt, cari nu l' înțeleg? deși nu e serviciu divin, in care să nu obvină de mai multe ori. Așa in tālcuirea liturgii tradusă de dascālul Eremie Cacavela și tipărită in Iași in tiparnița domnească la anul 1697 la pag. 134 așa il esplică: *al* insemnează *vine*, sau *ivesce*, *il* sau *ili* este *Ddeu*, *u* insemnează *lāudați* și *ia* este prescurtare din *Iehova*, care insemnează *Ddeu*, astfel dară întregul înțeles al cuvēntului *alliluia* este: *Vine Ddeu, lāudați pe Ddeu*.

De aceea e și lesne de a se introduce in biserica noastră obiceiuri străine precum sunt și cununile la morți, fără a păși contra unui astfel de obicei, carele alt folos nu aduce in biserica noastră, decât că noi nu mai așteptăm ca să mai vină vāndalii spre a ne strica bisericile noastre, căci aceasta o facem noi, gāurindule de dragul fabricanților de cununi, și pe lângă aceea, că inducem pe crescini in spese netrebnice, mai ținem cununile spre a fi rezervare de prav și magazine de paiangini in bisericile noastre. Deci locul cel mai acomodat al acestor fel de cununi ar fi acolo, unde se pregătesc, eară noi a nu le da nici decum loc in bisericile noastre.

Se revin însă la seminare și să vedem, ce pregătiri se recer să aibă cei, cari vor să între in ele și adevă mai întâiu in România.

Aci spre a putea fi cineva primit in seminar trebuie să aibă o pregătire de 4 clase primare, căci facultatea teologică din Bucuresci, abia de vr'o doi ani s'a înființat. Cu această pregătire intră fiitorul preot in seminar, unde in timp de 4 ani cu o așa pregătire nici nu poate pētrunde studiile predate și astfel cu o atare pregătire, in etate fragedă l' dimit absolut și și începe cariera ieratică, in carea nu se poate avēnta la înălțimea chemărei. Asta însă se nu i-se impute clericului, căci el își dă toată silința spre a coresponde chemărei sale celei grele și in unele casuri și arată rezultate preste așteptare, dacă a avut norocul de a fi pus in condițiuni favorabile. Despre pregătirea monachilor nu amintesc la acest loc, ci voiu vorbi unde voiu tracta monachismul.

In metropolia noastră studiile pregătitoare variază dela clasele inferioare gimnasiale până la examenul de maturitate (bacalaureat) așa că colegii din un curs, după pregătirile ce le au, se intitulează cu frate sau cu domnule, destul, că încă in unele casuri sunt mai cu noroc cei cu pregătiri mai puține, căci isprăvesc mai curēnd din considerațiuni, ce pot obveni cu timpul, — pe când cel cu pregătire, cu examenul de maturitate, trebuie să stea trei ani in seminar, apoi să mai practizeze încă vre-o doi ani ca învățătoriu, după care poate depune examenul de calificatiune preoțesc, apoi trebuie să înceapă a se îngriji de căutarea vre-unei parochii in anul al treilea după absolvare, dacă nu voiesce a fi inrolat la miliție, — și dacă are norocire l' de a și afla parochia de clasa I bine, — dacă nu — apoi se lasă și la cele de a doua sau a treia clasă. Aci însă impregiurările l' fac să se descepte din idealurile nutrite pe timpul studiilor, căci la candidatiune se vede delăturat de concurenții de a 2 și a 3 clasă, cari cunoscēndu-și lipsele pregătirei lor, caută a le suplini prin căștigarea de voturi sau patronagiuri, așa încât i vine omului să dīcă, că parochiile de a 2 și a 3 clasă sunt refugii celor slabi, și asta din aceea causă, căci foarte mulți tineri sunt de aceia, cari pe lângă toate spesele și silința nu ar fi in stare a și fini studiile pregătitoare prin depunerea examenului de maturitate, și astfel intră in seminar și mai tineri și nestorși de spese la studii sunt in stare a și jertfi la timp, căci cu spesele cruate dela anii studiilor pot acoperi unele recerințe și totuși sunt asigurați, căci își pot începe cariera mai de timpuriu.

Spre a se putea regula deci aceasta afacere naturală a clericului atāt inainte cât și după sântire, trebuiesc organizate mai întâiu seminariile și adevă să se înființeze seminarii numai pe lângă metropolii și după cum suntem noi românii ortodoci împărțiți in 4 metropolii, ar fi de ajuns patru seminarii. Fie-care seminar să fie susținut de eparchiile din metropolie și fiind mai multe ar putea da și un salariu cuviincios profesorilor. Dară chiar să dīcem că in cele finanțare nu ar fi nici un căștig, căci poate profesorii ar fi mai toți atāta ca și acum dar ar fi alt căștig, și acesta ar fi cel moral, căci pentru fie-care studiu ar fi câte un profesor, carele s'ar nisui a pētrunde in amēnunțele studiului seu și astfel și clericii ar fi cu mult mai bine instruați.

Asta însă poate că nu va conveni Preasānților episcopi, căci nu și pot cresce pe clericii lor inaintea ochilor, dar aceasta prea puțin poate să le stirbească din drepturile, ce le au asupra clericilor căci la primirea clericilor in seminarul central să se reserveze dreptul acesta episcopului eparhial și tot ce ar fi de dorite, — a nu primi mai mulți de cât, câte parochii obvin vacante și o statistică de 5—10 ani prea lesne poate arāta numărul mijlociu, ce ar fi de primit in seminar pentru eparhia sa. Și încă ce ar fi de dorite, ca clericul indată ce isprăvesc cursul clerical să fie sântit intru preot și trimis in o parochie, ce i o va designa episcopul.

(Va urma.)

Loterie.

Mercuri 8 Februarie 1888.

Brünn: 80 89 17 20 15

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a Nagyszabonik. törvény-szék 5916/1887 számú végzése által a Nagy-szebeni „Albina“ hitelintézet javára Mono-rai Fronius Samuel ellen 39 frt. 27 kr. tőke, ennek 1887 év Augustus hó 8 napjától szá-mítandó 6% kamatai és eddig öszszesen 4 frt. 96 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 340 frt 70 kr-ra becsült 3500 komló karó, 1 fekete szőrű kecske, 1 fehér szőrű félhízott sertés, 1 öl tüzi fa, 1 borsajtó, 10 vedres hordó tele borral, 1 ká-posztás kád, 1 ocska szekér, egy 40 vedres fa a rancsos hordó, 2 kád tele törkölylyel, 2 újkevek, 20 drb. kisebb nagyobb dolgozó eszköz fa, 1 törökbuszatartó léczeskas, 1 esmbár, 1 pálioka főző üst, 1 asztal, 2 fa szék, 1 fali óra, 1 fa keretű kistűkőr, 2 kanapé láda, 2 hosszú ládás p d, 4 párna, 1 posztó szoknya, 1 ünnepi női köpenyeg, 1 selyem kötöny, 1 női kis mejbunda, 1 pettyes nyári szoknya és 1 derekáljból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatkak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir járásbírósi 1587/1887 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Mono-roi alperes lakásán leendő eszközölésére 1888-ik év Február hó 15-ik nap-jának délelőtt 10 órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-el oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megál-lapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elár-verezendő ingóságok vételárából a végre-hajtható követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre fog-lalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés meg-kezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tar-toznak.

A törvényes határidő a hirdetésnyek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Balázsfalván 1888-ik évi Február hó 1 napján. Vlassa Emil, kir. bírósági végrelajtó.

[1777]

1-1

Un învățăcel

român, care se cunoaște baremi una dintre limbile străine, se primesce în prăvălia de manufacturi a lui

Ioan Lazaroiu în Orăștie.

Turnătorii de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru fa-cerea de clopote nouă, pen-tru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru con-struirea a mai multor clopote în acord har-monic, oferind garanția pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, fer turnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi înver-tite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adăne, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solile și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru orologe și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețu-urile ce e mai moderate. Se construesc clopote și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuază solid și cu punctualitate, se re-comandă

Antonie Novotny.

[1605] 9

Timișoara, Fabrică.

Pilurile curățitoare ale lui Seigel.

(Seigel's Abführ-Pillen.)

[1745] 4-12

Cel mai bun mijloc contra încuerei și a nefuncționării ficatului.

Acestea nu agravează — ca multe alte medicini — starea pacientului mai înainte de a se simți mai bine. Înțuina lor deși e domoală, e deplină și fără urmări neplăcute, cum sunt greața, colica etc. Pilurile curățitoare ale lui Seigel e cel mai bun leac casnic care s'a aflat vr'odată. Ele curățesc mațele de toate substanțele iritabile și păstrează in-te-tinele într'o stare sănătoasă. Cel mai bun leac contra darăpênării sănătății. — Contra mistuirei și nefuncționării ficatului — Aceste piluri sunt un remediu esecelent contra frigurilor și tuturor soiurilor de morburi, căci ele depărtează din mațe materiile otrăvicioase. Pilurile influințează curând dar plăcut fără a cauza dureri. — Dacă cineva suferă d gu-turării și l amenință frigurile, l junghie dureri de cap, apoi prin spinare și prin membre, pilurile lui Seigel vor delătura guturării și vor depărta frigurile. O limbă acoperită de un gust sălcu și are cauza în materia rea din stomach. Câteva dose din pilurile cură-țitoare ale lui Seigel vor curăți stomachul, vor delătura gustul rău și vor recăștiga ape-titul; cu acestea se reîntoarce și sănătatea. Adeseori cauzează materiile nutritoare greață și diaree. Dacă mațele vor fi e iberate de astfel de necurățenii prin o dosă din pilurile curățitoare ale lui Seigel, dispar aceste influințe neplăcute și sănătatea earăși revine. — Pilurile curățitoare ale lui Seigel, luare când merge cineva la culcare — fac a conturba somnul — nimicesc urmărirele provenite din prea multă mâncare și beaură. Prețul unei schatue cuprindeătoare de pilurile curățitoare ale lui Seigel costă 50 cr. Se află numai în schătui lungurețe în toate farmaciile din Austro-Ungaria.

Proprietar: A. J. White, Limited, 35 Farringdon Road, London. Depoul principal și espedarea centrală de „pilurile lui Seigel“ Iohann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren.)

Respect. Domnule farmacist! Soția mea suferă ani de zile de migrene, durere de cap și am întrebunțat o mulțime de leacuri dar înzadar. Ea a consultat pe mai mulți medici renumiți, dar cei mai mulți mărturisiră, că contra migrenelor nu e remediul sigur. Din întemplantare ceti în călindarul medical P. wiescomny 1-87 despre „Extractul-Shäker“ și-și procură o sticlă de a est extract din depoul principal. După câteva zile simți soția mea — du și ce întrebunță acest remediul o însemnată îndreptare în organismul ei, fără a mai simți vr'o durere de cap. Pentru ca nu cumva morbul să se reîntoarcă, ve rog stim. Dle a-mi trimite earăși o sticlă „Extractul-Shäker“ și o schatue din pilurile lui Seigel. Eu nu voiu înțelăsa nici o ocașiune a nu recomanda aceste esecelente remedi astorfel de pacienți și legitimez cu o adevărată mulțămită bunul efect, iscălindu-me și rămânând cu stimă.

Bodlanig la Hermagor în Carintia, 20 Sept. 1887.

Fiind că „Extractul-Shäker“ ce mi l'am procurat de timpuriu dela stim. D-voastră mi a făcut bune servicii, ve recere a trimite pentru un amic pe adresa mea 2 sticle „Extractul-Shäker“ și 2 schatui din pilurile lui Seigel.

Principele Kaspar.

Sz. 5914. 1887. polg. [1774] 2-3

Hirdetésny.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék köz-hírré teszi, hogy Nagyteremi község határa tagosításának megengedhetősége iránt Szen-kovich Dénes kir. törvényszéki bíró vezetése alatt megtartandó tárgyalás határidejéül 1888 évi február hó 28-ik napjának d. e. 9. órája Nagyteremi községben a köz-

ségi irodai helyiségben kütűzetett, erre a köz-ség összes bírtokossai azzal idéztetnek meg, hogy a meg nem jelenők úgy tekintetnek mint a kik a tagosításba beleegyeznek, s hogy a kérvény első példányát ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1888 évi január hó 9-én tartott üléséből.

Nagy Lajos, Zakariás Ede elnök. jegyz

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1887.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, and other locations. Includes sub-tables for routes like 'Budapesta-Predeal', 'Predeal-Budapesta', 'Budapesta-Arad-Tișuș', etc.

Nota: Numerele cele grase inseamnă oarele de noapte.